

LBRIS

We know
books

ADRIANA MAT

*Geometria
cuvintelor*

Copyright © 2026 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin
Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială,
sub orice formă, a textului din această carte este posibilă
numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Design copertă: Răzvan Mera
Tehnoredactare: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MAT, ADRIANA

Geometria cuvintelor / Adriana Mat. -

București: For You, 2026

ISBN 978-606-639-842-8

821.135.1

Editura For You

fugi", o reacție dată de stresul emoțional, frustrare, frică.

alegorie – Procedeu stilistic bazat pe metafore în care o idee abstractă face comparație cu altceva sau o personifică. Alegoria are semnificație figurativă, simbolică, aceasta fiind cea care dezvăluie adevăratul înțeles al creației artistice; îndeamnă publicul la reflexie și descoperire.

stil – Starea de determinare, hotărâre.

cordul ferecat – Inimă închisă.

absint – Plantă amară și aromatică, cu esență toxică; pelin.

dogme – Învățăături impuse ca un adevăr incontestabil.

providență – Sursa divină, Dumnezeu.

flori de sunătoare – În Evul Mediu, sunătoarea purta denumirea de *Fuga daemonum* („fuga diavolului”) și era asociată simbolic cu protecția împotriva magiei negre.

Cuprins

Cuvânt-înainte / 5

Între / 9

1 / ESENȚA

Ne căutăm / 13

Timp / 15

Bucă / 18

Hai... Spune-mi cum se simte?! / 20

Scânteie, foc și pară... / 22

Legătura de nisip / 25

Vânătorul de doruri... / 27

Dincolo... / 31

Moment / 35

Cine... suntem... / 37

2 / DURERE ȘI PLĂCERE

Atinge-mă... / 43

Aparte / 44

E o zi gigea ca tine / 45

Roua nopții / 46

Umbre și unde / 48

Iubire / 53

Gramatica iubirii / 55

Libelula... / 57

Geometria cuvintelor / 59

3 / SOCIAL SAU TEATRUL CAUZALITĂȚII

Prin Scorbura urbană / 63

Șoapte / 66

Cercul soarelui / 68

Intersecții / 72

Dorința / 75

Destin / 77

Abisul inimii / 79

Instant constant / 81

Interferențe... / 83

4 / SIMPLU SAU COMPLEX

Acum / 87

Dar... / 89

Transformare / 91

Sunet / 94

Meteo / 96

Ceață într-un ac de siguranță / 98

Poveste de cristal / 105

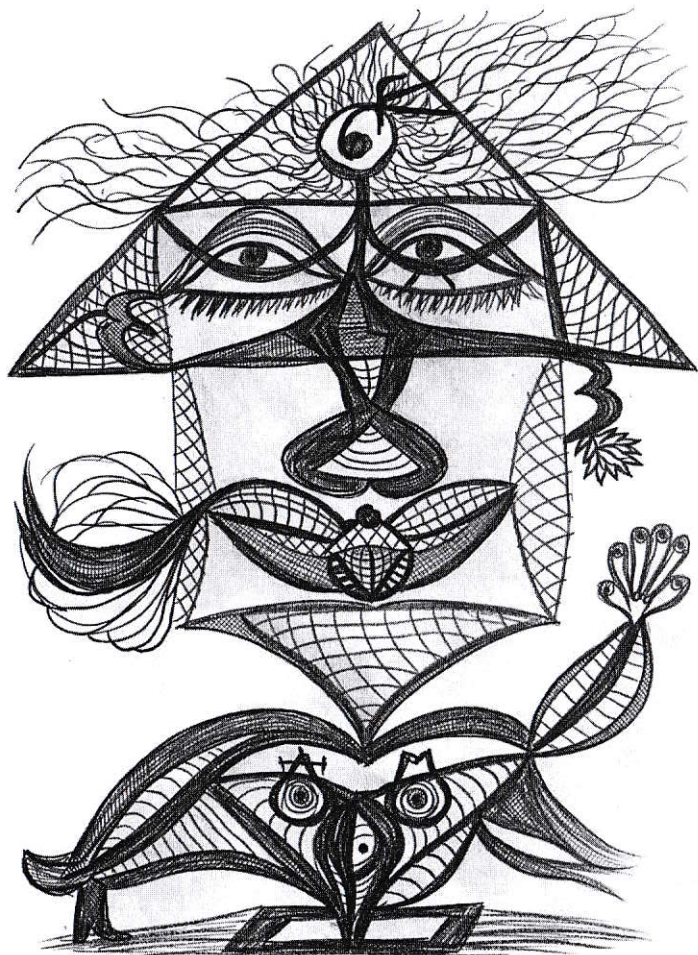
Magie scoasă din cutie... / 110

Stins-aprins / 115

Mulțumesc / 120

Cuvânt de încheiere / 123

Glosar / 127

Ne căutăm

Ne căutăm natura din fragedă pruncie,
Codată în cocon de disperare,
Inițial apare prin strigăt de mânie,
Dar mama-l înfășoară-n consolare.

Ne căutăm caracteristici din vise de copil,
Ascunse-n plâns de suferință, cu vâl de dominare,
Tratate cu iubire, se consolează nobil,
Devorator de vlagă, dispare doar atins cu alinare.

Ne căutăm esența din vârsta tinereții,
Mister în zbor cu prăbușiri de măști,
Se limitează și creează o fire refractară de discreții,
O însușire ce emană un rece și detești.

Ne căutam și-un fel de-a fi ca individ matur,
Ghidat amețitor de jocul fricii,
Însă speranța este verde, dorința cu contur,
Ne însușim automat protest de energie prin
capricii.

Ne căutăm origini pe linii de final,
Ecou ce schimbă frica în iubire și patima în fe-
ricire,
Dezvăluite în frunze de migdal,
Defecte sinuos clădite, se pierd cu strălucire.

Ne căutăm umani de-atâta timp,
Încât ne învelește-n alb lungimea infinit,
Căci clipa se propagă-n contratimp,
Prin spectrul devenit vizibil prelungit.

Timp

Din timp în timp, și universul tace,
Sătul să tot măsoare forma prezentului nedefinit,
În corp ceresc cu nori de pulberi se preface,
O nebuloasă ce scrutează acel secret nemărginit.

Cu timpul, se transformă-n călător prin secole
și veacuri,
Mereu avid de galaxii de ani-lumină.
Probabil va găsi și leacuri
În stele rotative cu brațe spiralate de regină.

Acum, e timpul de rocadă, se-ntorc secunde
fatale,
Înlănțuite-n zeci de clipe necesare, exact ca
semnele vitale,
Ce anunță-n sorți pericole letale,
Destin inevitabil prescris în hărțile natale.

De la un timp, o stea aproape stă să cadă de pe cer,
Rănită de tăcere și inundată-n praf de temnicer.
Lumina e chemată, strigată clar de o domniță
Ce-n noaptea fără sens ea a rostit puternic o
dorință.

Stârnită de amorul frumosului în sine, râvnit în
gând și în simțire,
Ea cere neîncetat și răspicat iubire.
E timpul să vocifereze-n sfere de cristal, în care
zac suspine
Ce vor să evadeze-n vis și să se simtă pline.

Se mișcă astfel steaua, în rol de astru radiant,
Ajunge, din neutru, mascul liant – terifiant.
Mult timp alunecând prin lacrimile lunii să-i arate
Conexiune vie de suflete logate.

În calea timpilor ce vin, în mod facil și ludic,
Prin timp contaminat cu stil, ivește și răzbate
pudic,
Ca unic creator, la un răstimp de spațiu,
Rătăcitorul din lumini încheie armistițiu.

Să dea formă existenței, dezvoltare și curenței,
Ca un boem făuritor de inimi, cu gustul chinte-
senței...

Așa dispar secunde reci și sumbre,
Iubirea scoate suflete din umbre...

Pierdute în iluzii, ce rătăcesc în spații colorate,
Pictate din emoții, în curcubeie întunecate,
Ce se rostogolesc în graba lor, cu șoapte tânguite,
Fuzionând ca în calvar, să fie auzite.

Și-n timp, secunde sunt tot mai vii,
Un fapt de-a conjuga verbul „a fi“!
Un gând format din praf reminiscent stelar
Mi se strecoară acum în buzunar!

BucLa

Se mișcă timpul cu pași ce înaintează departe
de uitare,
se întrevește fericirea cu boom-ul,
ce răsare din chipul fad sculptat de încruntare.
E un trecut ce reprezintă urma,
ce șerpuiește din umbre adânci diforme,
ce s-au format din gesturi sângerii și necon-
forme.
din jocuri de cuvinte,
ce-s șifonate cu foșnetul uman de interjecții,
ce au capacitatea
să transforme viața în Z direcții și în X-0 lecții...

Apar reacții și reflecții noi
din gând înfășurat în forme monogame
și din contur de viu și vise fără drame.

Ce desenează trupuri moi, ce-așteaptă o che-
mare...

Ce nasc idei,
ce zac sau tac
sau se prefac în întrebare.
Ce dă răspunsul prin iubire
și renunțarea la iluzii prin extaz
și ies din cușca transparentă cu necaz.

Aleg să fie liberi
și firi plutesc în cauzalitate și neștire.
Doar prin simțire sunt descătușate de orbire
și nu mai sunt ghidate prin frica de trezire...
Acum ei se așază pe patul suspendat,
ca un altar ce-aduce fericire.
Ei nasc arome de copii prin pura lor unire,
prin sacru se consumă o doză infinită de iubire.